

Atraccions fatals

Eduardo Zaplana feia la setmana passada una afirmació arriscada durant la presentació del projecte del parc temàtic que la Generalitat Valenciana promou a Benidorm, ciutat de la qual era alcalde i que li va servir per arribar a la presidència de la Generalitat. "La societat, l'única cosa que la preocupa -deia Zaplana- és quin parc es farà, no com es paga ni qui el paga". Es dirà Terra Mítica i s'inspirarà en les civilitzacions que han passat per la Mediterrània; pel que es veu, això és l'única cosa que han de saber els ciutadans. Però l'afirmació de Zaplana, a banda ser una ofensa a la capacitat intel·lectual dels valencians, fa evident que la Generalitat no veu encara qui aportarà els diners al projecte. Un altre indicatiu: Zaplana ha anunciat que la Generalitat començarà sola el finançament de les obres perquè es puguin iniciar pel desembre o, a tot estirar, pel gener. L'objectiu és d'inaugurar-lo l'any 99. Però no és tan fàcil trobar els 75.000 milions que costarà l'obra d'un dia per altre, tot i que el negoci sembla evident després de l'èxit de Port Aventura, el parc en què sembla inspirar-se el de Benidorm. És més, tot indica que, malgrat la pressa de Zaplana, la de Terra Mítica pot ser una història tan accidentada com la de la gestió de Port Aventura. Això comptant que els mites es facin realitat...

Tot i que no ho hagi fet públic, el govern valencià treballa amb la hipòtesi que el 30% del cost de l'obra vindrà dels socis financers en el projecte, cinc entitats valencianes encapçalades per Bancaixa i la CAM: 22.500 milions de no res. Per a la resta, demanaria crèdits. Però ni Bancaixa ni la CAM, les principals entitats financeres valencianes, no es deuen trobar gaire còmodes en aquest vaixell. El maig passat els diaris *Levante* i *Información* revelaven greus irregularitats en la tria dels terrenys del parc. Implicaven el vice-president de la societat pública creada per promoure el complex, l'empresari Eliseo Quintanilla -avalat personalment per a ocupar el càrrec per Zaplana- en una presumpta utilització d'informació privilegiada en benefici propi. Quintanilla podia haver votat favorablement la proposta d'emplaçament ocultant

el fet que és el propietari d'una gran extensió de terrenys que limiten amb la zona reservada per al parc. Uns terrenys que es revaloritzen espectacularment amb la decisió. La resposta de Quintanilla va ser significativa. Va contraatacar acusant aquests dos diaris d'haver-se confabulat amb Bancaixa i la CAM per torpedinar el projecte. Una afirmació sorprenent tenint en compte el paper reservat a ambdues entitats. El govern valencià, sense negar la informació, reaccionava afirmant que no toleraria que, una altra volta, els interessos d'uns pocs qüestionessin el "comportament irreprotxable" que l'administració ha mantingut. Encara més llenya al foc i indicis evidents que les caixes no estan per la causa, almenys de moment i fins que el PP no n'aconsegueixi el control definitiu gràcies a la Llei de Caixes. Queda sense resoldre, a més, l'entrada d'un soci tecnològic en el projecte, una multinacional que porti l'experiència en la gestió d'aquesta mena de negocis. Els principals candidats, les companyies cinematogràfiques nord-americanes Paramount i Universal, de moment, encara no es volen casar amb ningú. Paramount negocia també l'adjudicació del nou parc temàtic que promou la Comunidad de Madrid, mentre que la inversió de la Universal va per a més llarg i pensa sobretot en Port Aventura i en

TONI CAÑIS

"Tot indica que, malgrat la pressa de Zaplana, la de Terra Mítica pot ser una història tan accidentada com la de la gestió de Port Aventura. Això comptant que els mites es facin realitat..."

Paris com a possibles emplaçaments.

Tot plegat sembla que la febre dels parcs temàtics s'hagi convertit darrerament en una autèntica epidèmia. Sense anar més lluny, la Generalitat Valenciana promou també la Ciutat de les Arts i les Ciències a València. I més d'un comença a estar nerviós. El conseller d'Obres Públiques madrileny ja ha alertat d'un possible "excés" d'instal·lacions d'aquesta mena. Benidorm és una plaça sòlida, genera el 0,5 % del PIB de l'estat i el parc tindria cada estiu una clientela potencial de 13 milions de turistes situats en un radi de dues hores; però hi ha exemples per a tots els gustos. Aquesta setmana, precisament, si Port Aventura ha tancat les portes fins el març després de superar els tres milions de visitants del 96, el Parc del Tibidabo de Barcelona s'ha vist obligat a tancar sense saber si trobarà els diners per tornar a obrir a la primavera. ■